

SYGESIKRINGENS FORHANDLINGSUDVALG

Adr. Amtsrådsforeningen

Dampfærgevej 22, Postboks 2593, 2100 København Ø

Telefon 35 29 81 00, Telefax 35 29 83 38

14-11-2006

J.nr. 04/3794

Julie Bjørn Hansen

Fortolkningsbidrag vedrørende overenskomsten mellem Sygesikringen og Dansk Psykolog Forening.

Landssamarbejdsudvalget har løbende drøftet spørgsmål vedrørende afgrænsning af overenskomstens personkreds og fortolkning af overenskomsten. Nedenfor er nærmere redegjort for landssamarbejdsudvalgets opfattelse i en række forskellige spørgsmål.

Personkredsen

Udgangspunktet for afgrænsningen af overenskomstens personkreds er, at overenskomsten omfatter personer, som får problemer i forbindelse med en af de hændelser, der er beskrevet i overenskomsten og på den baggrund får et behov for psykologhjælp. Nedenstående punkter omhandlende personkredsen henviser til overenskomstens § 3 stk. 1 pkt.1-9.

1. Røveri-, volds- og voldtægtsofre

Det, at der tales om ofre, indebærer, at det er den person/de personer, som røveriet, volden eller voldtægten er gået ud over, der primært er berettigede til psykologhjælp. Derudover kan indirekte ofre være omfattet af overenskomsten. Ved indirekte ofre forstås personer, der uden at være det direkte offer for røveri, vold eller voldtægt, alligevel er involveret i episoden på en sådan måde, at de eksempelvis har været udsat for reel fare. Ligeledes vil personer, der involverer sig som hjælpere eller i forbindelse med hændelsen udsættes for en trussel, være omfattet af overenskomsten. Derimod vil personer, der kommer til at overvære en episode som vidner eller tilskuere, ikke være omfattet af overenskomsten. Formuleringen udelukker også, at den der er årsag til røveriet, volden eller voldtægten omfattes af overenskomsten. Der kan dog være situationer, især i forbindelse med vold, hvor det kan være meget vanskeligt at afklare, hvem der er årsag til volden, og hvem der er offeret. I disse situationer må man lægge vægt på, om den henvisende skønner, at de pågældende er

i en krise på baggrund af hændelsen, og derfor har et behov for psykologhjælp.

Side 2

Den vold, der kan være udøvet vil typisk være fysisk, men kan undtagelsesvis være psykisk. Der stilles ikke krav om, at der er tale om en vis grovhed i volden. I princippet kan selv en mild vold bringe en person i krise. Endelig stilles der ikke krav om, at der er rejst straffesag eller sket domfældelse af gerningsmanden.

Vold i familien er også omfattet af overenskomsten. Man skal dog være opmærksom på, at henvisningen skal være udstedt senest 12 måneder efter den hændelse, der er årsag til henvisningen, fandt sted, hvorfor tilfælde, hvor volden har stået på gennem længere tid og kan betragtes som et element i et fast livsmønster, ikke vil være omfattet af overenskomsten.

For så vidt angår voldtægt vil personer, der har været udsat for forsøg på voldtægt, uanset formuleringen, også være berettiget til psykologhjælp efter overenskomsten. Det kan i en sådan situation være tilfældigt, om overgrebet er beskrevet som forsøg på voldtægt eller andet seksuelt overgreb, og begrebet bør derfor ikke fortolkes for snævert.

2. Trafik- og ulykkesofre

Ved trafik- og ulykkesofre forstås den eller de direkte involverede samt indirekte involverede, uden hensyntagen til, hvem der er årsag til ulykken.

Ved trafik forstås for eksempel bil, cykel, og gående trafik samt mindre privatfly.

Ved ulykkesofre forstås alle andre former for ulykker end trafikulykker. Det kan være vanskeligt at fastlægge, hvornår der er tale om en ulykke og ikke bare et uheld, men dette må også ses i forhold til, om den pågældende på baggrund af oplevelsen får et behov for psykologhjælp. Således kan det objektive omfang af ulykken ikke være afgørende for, om den pågældende er omfattet af overenskomsten eller ej. Dog må helt banale uheld kunne udelukkes.

3 og 5. Pårørende til personer ramt af alvorligt invaliderende sygdom og pårørende til alvorligt psykisk syge personer

Ved pårørende forstås den nærmeste familie, dvs. ægtefælle/samlever, søskende og børn. Stedforældre og halvsøskende vil også normalt være

omfattet. Der vil derfor være situationer, hvor såvel biologiske forældre som stedforældre til det samme barn vil kunne modtage psykologhjælp efter overenskomsten. Svigerfamilie og familie længere ude vil normalt ikke være omfattet, men i det omfang disse er den eneste familie, vil de kunne være omfattet.

I begrebet "alvorligt psykisk syge" ligger, at der skal være tale om en psykisk sygdom, der har afgørende betydning for den pågældendes adfærd og relationer til omverden. Selve diagnosen er ikke afgørende, men der må ses på om de konkrete følger af sygdommen er så omfattende og massive, at sygdommen må betegnes som alvorlig psykisk sygdom. Da selve diagnosen ikke er afgørende, må der tages udgangspunkt i de faktiske omstændigheder og de konkrete følger af sygdommen.

4. Personer ramt af en alvorligt invaliderende sygdom

“Alvorligt invaliderende sygdom” fortolkes ikke blot som sygdomme, der nødvendigvis straks invaliderer den pågældende alvorligt. Begrebet omfatter også alvorlige sygdomme, hvor det at diagnosen stilles, bringer den pågældende i en krise. Der kan derfor være tale om cancer, AIDS, blodpropper, leddegigt, lige såvel som de fysisk meget invaliderende sygdomme som sclerose, muskelsvind osv.

Fristen ved henvisningstidspunktet må normalt regnes fra det tidspunkt, hvor sygdommen indtræder/ diagnosen stilles, dvs. fra det tidspunkt, hvor den pågældende bliver bekendt med, at han/hun lider af den pågældende sygdom. Det forhold, at en person tidligere har haft f.eks. cancer/en blodprop, udelukker ikke, at den pågældende er omfattet af ordningen ved et nyt tilfælde af cancer/blodprop, jvf. også bemærkningerne herom nedenfor.

Psykisk syge personer er omfattet af overenskomsten i det omfang, de har været ude for en af de i overenskomsten nævnte hændelser, idet psykisk sygdom i sig selv ikke er en alvorligt invaliderende sygdom i overenskomstens forstand.

6. Pårørende ved dødsfald

Ved pårørende forstås den nærmeste familie, jfr. bemærkningerne herom under punkt 3 og 5.

Uanset der tales om dødsfald, vil også forældre til et dødfødt barn være omfattet af overenskomsten. Efter anmærkning ad § 3, stk. 1 i overens-

komsten forstås ved dødsfald tillige ufrivillig abort/fødsel af et dødt barn efter udgangen af 19. graviditetsuge.

Side 4

7. Personer, der har forsøgt selvmord

Der er tale om en person, der har forsøgt at tage sit eget liv.

8. Kvinder, der har fået foretaget provokeret abort efter 12. graviditetsuge

Psykologhjælp kan ydes forud for abortindgrebet, når anmodning om til-ladelse til indgrebet er fremsendt til abortsamrådet.

9. Personer, der inden de fyldte 18 år har været ofre for incest eller andre seksuelle overgreb

Henvisning til behandling er ikke omfattet af 6 og 12 måneders reglerne. Henvisning til psykolog behandling kan ske gennem hele personens liv blot skal hændelsen være sket i barndommen nærmere betegnet inden personens fyldte 18 år.

Spørgsmål til overenskomsten:

Kapitel I. Indledende Bestemmelser

§ 3:

Iværksættelse af nyt behandlingsforløb

Et amt rettede henvendelse til landssamarbejdsudvalget med en række spørgsmål om fortolkning af overenskomsten. For det første ønskede amtet oplyst, om der vil være ret til et nyt behandlingsforløb i en situation, hvor der er tale om en helt ny diagnose. Som eksempel nævnes, at henvisningsårsagen til det første afsluttede behandlingsforløb var leddegigt, og der nu ønskes en ny henvisning på baggrund af cancer.

Landssamarbejdsudvalget gav udtryk for den opfattelse, at der vil kunne udstedes en henvisning til et nyt behandlingsforløb, hvis der er tale om en helt ny diagnose.

For det andet ønskede amtet oplyst, om der vil være ret til tilskud til et nyt behandlingsforløb i en situation, hvor der er tale om samme diagnose, men hvor der er indtrådt en forværring. Som eksempel nævnes cancer, hvor der er et nyt udbrud i andre organer.

Landssamarbejdsudvalget gav udtryk for den opfattelse, at der kan udstedes henvisning til et nyt behandlingsforløb, hvis der er tale om samme diagnose, men med nye udbrud. Det hviler dog på den forudsætning, at den sikrede i og for sig har været rask, og der derfor er tale om et nyt udbrud af samme sygdom.

For det tredje ønskede amtet oplyst, om der vil være ret til tilskud til et nyt behandlingsforløb i en situation, hvor der er tale om samme diagnose, men hvor der er tale om en forværring. Eksempelvis en cancerpatient, der går ind i terminalstadiet.

Landssamarbejdsudvalget gav udtryk for den opfattelse, at der ikke kan udstedes henvisning til et nyt behandlingsforløb, hvis der er tale om en cancerdiagnose, hvor sygdommen forværres i et jævnt faldende forløb. Her er der tale om ét sygdomsforløb med en udvikling af sygdommen, og der vil derfor ikke kunne gives henvisning til endnu et behandlingsforløb.

§ 4 :

Bedømmelsesudvalgets afgørelser er endelige

En psykolog havde klaget over afslag fra bedømmelsesudvalget på tildeling af ydernummer. Psykologen havde efter første ansøgning fået afslag med henvisning til, at han ikke havde tilstrækkelig praksiserfaring og erfaring med personkredsen.

Psykologen ansøgte på ny et halvt år efter, udvalget besluttede efter en vurdering af samtlige de i ansøgningen anførte oplysninger at meddele afslag, idet udvalget fandt, at ansøger generelt ikke var kvalificeret.

Der foretages en konkret vurdering af hver ansøgning, herunder skal psykologen stå til rådighed som privatpraktiserende mindst 22 timer ugentligt og må ikke have anden beskæftigelse, som overstiger 15 timer ugentligt. Bedømmelsesudvalget vurderer, om den enkelte ansøger besidder den nødvendige psykologfaglige kompetence, herunder har erfaring med overenskomstens persongrupper og med privat praksis.

Bedømmelsesudvalgets afgørelser kan ikke ankes, men der kan klages over forhold omfattet af overenskomsten.

På baggrund af de foreliggende oplysninger, var det Landssamarbejdsudvalgets opfattelse, at overenskomstens bestemmelser var iagttaget i for-

bindelse med bedømmelsesudvalgets vurdering af psykologens ansøgninger om tildeling af ydernummer. Klagen blev derfor afvist. (LSU maj 2004.)

Side 6

Kapitel III. Bestemmelser vedrørende psykologen

§ 10 :

Pligt til at stå til rådighed og ikke delegation af adgangen til at praktisere efter overenskomsten

Landssamarbejdsudvalget behandlede en henvendelse fra to psykologer, som fra en klient var bibragt en begrundet formodning for, at der i en anden klinik med både ydernummerindehavere og øvrige privatpraktiserende psykologer, var udført konsultationer med sygesikringstilskud af en psykolog uden ydernummer.

Sagen kunne ikke oplyses nærmere medmindre, at den involverede klient blev angivet ved navn_ eller på anden måde kunne identificeres. På det foreliggende grundlag forelå der ikke tilstrækkelig dokumentation for, at overenskomstens bestemmelser ikke var iagttaget. Landssamarbejdsudvalget bemærkede, at sagen gav anledning til at præcisere, at det er en utvetydig betingelse i overenskomsten, at den behandlende psykolog praktiserer for sygesikringen, og at kompetencen er personlig og således ikke kan delegeres til ansatte eller andre.

§§ 10 og 17

Beskæftigelseskravet og det personlige ansvar når klinikken drives i selskabsform

En psykolog havde ved siden af sin praksis en stilling som leder i det offentlige. Psykologen fremhævede overfor Landssamarbejdsudvalget, at hun ikke var offentligt ansat, idet der var indgået en samarbejdsaftale mellem institutionen og hendes anpartsselskab. Efter at have fået aktindsigt i materiale vedr. kontrakten mellem psykologen og institutionen fandt Landssamarbejdsudvalget det godtgjort, at psykologen var ansat som daglig leder med en aflønning på omkring kr. 500.000 årligt. Derfor måtte hendes beskæftigelse ved siden af den private praksis langt overstige overenskomstens maksimum på 15 timer ugentligt jf. § 10 stk. 1a.

Landssamarbejdsudvalget fandt, at der var tale om en grov overtrædelse af overenskomsten og psykologen blev frataget adgangen til at praktisere efter sygesikringen i 10 år.

Landssamarbejdsudvalget bemærkede, at selv om psykologvirksomheden blev drevet i selskabsform fratog det ikke psykologen for det personlige ansvar i.f.t. sygesikringen jf. § 17 stk. 2. (LSU august 2005.)

§ 12 :

Flytning af klinik

Efter overenskomstens § 12 skal flytning af klinik indenfor amtets grænser godkendes af det pågældende amt. Flytning til et andet amt skal behandles af bedømmelsesudvalget, der behandler anmodningen som en anmodning om at tiltræde overenskomsten i det amt, som klinikken ønskes flyttet til.

Et amt havde i flere tilfælde som betingelse for at godkende en klinikflytning krævet, at den nye klinik opfyldte de i anmærkningen til § 15 stk. 2 anførte anbefalinger vedr. hensigtsmæssige forhold for bevægelsehæmmede.

Landssamarbejdsudvalget fandt, at amtet efter § 12 skal godkende flytning, medmindre flytningen konkret ændrer væsentligt ved den geografiske fordeling af psykologer med ydernummer. Amtet kunne derfor ikke stille krav om handicapvenlig indretning som betingelse for at godkende flytning. (LSU april 2001, SAV 5590-95975.)

§ 14 :

Aldersgrænse

En psykolog ansøgte om dispensation fra overenskomstens § 14, hvorefter der ikke kan praktiseres for sygesikringen ved udløbet af den måned, i hvilken psykologen fylder 70 år.

Psykologen havde praktiseret efter overenskomsten i 7 år og havde specialiseret sig indenfor området hypnoterapi. Amtet havde oplyst, at hypnoterapi ligeledes blev tilbudt af andre psykologer, og at der ikke var usædvanlig lang ventetid eller geografiske hensyn, som talte for, at der blev meddelt dispensation.

Landssamarbejdsudvalget fandt derfor ikke, at der forelå omstændigheder, som gav anledning til at meddele dispensation fra aldersgrænsen ef-

ter overenskomstens § 14 stk. 2, hvorefter der i ganske særlige tilfælde kan dispenseres fra aldersgrænsen på 70 år.

Side 8

Landssamarbejdsudvalget har meddelt afslag på yderligere to ansøgninger om dispensation fra overenskomstens aldersgrænse. I begge sager besluttede Landssamarbejdsudvalget, at de pågældende ansøgere skulle op-høre med at praktisere ca. 6 måneder senere, og at psykologen skulle op-høre med at modtage nye sygesikringsklienter fra det tidspunkt afgørelsen blev meddelt. (LSU maj 2004).

Protokollat til § 15:

Minimumsafregning

Et amt indstillede til Landssamarbejdsudvalget, at en psykologs yder-nummer blev inddraget, idet den pågældende psykologs afregning i de foregående år havde ligget på under 10.000 kr.

Det fremgik af amtets opgørelse, at psykologen havde afregnet under mi-nimumsgrænsen i hele den periode (1997-2001), han havde været tilknyt-tet sygesikringen.

Psykologen oplyste, at han alene havde modtaget ganske få henvendelser som følge af henvisninger.

Det fremgår af protokollatet vedr. minimumsafregning, at parterne er enige om, at det er uhensigtsmæssigt, hvis overenskomstmeldte psyko-logger alene behandler få sikrede, der er omfattet af overenskomsten. Landssamarbejdsudvalget kan derfor efter anmodning fra amtet og hør-ing af psykologen træffe beslutning om, at den pågældende psykolog ik-ke længere kan praktisere for sygesikringen.

Landssamarbejdsudvalget besluttede derfor, at psykologen skulle ophøre med at praktisere for den offentlige sygesikring indenfor en nærmere fastsat frist. (LSU januar 2002, SAV5590-130556.)

§ 15 :

Afregning

I en anden sag om en større praksis konstaterede Landssamarbejdsudval-get, at 4 ud af 5 psykologer, der praktiserer for sygesikringen, i de sidste 3 år havde haft en omsætning, som ganske vist lå højere end overens-komsten minimumkrav, men var langt under den gennemsnitlige indtje-ning fra sygesikringen i amtet. Man pointerede, at klinikken med bag-

grund i den relativt lille indtjening på sygesikringsklienter kun i særlige situationer kunne afvise sygesikringsklienter med den begrundelse, at der ikke var tidsmæssig mulighed for at modtage nye klienter.

Landssamarbejdsudvalget påpegede, at overenskomsten forudsætter, at omkring ¼ af psykologens omsætning kommer fra sygesikringsklienter. (LSU februar 2005.)

§ 15:

Kun én praksisadresse

En psykolog annoncerede i en lokaltelefonbog som privatpraktiserende psykolog med angivelse af privatadresse og med oplysning om, at hun havde overenskomst med sygesikringen.

Ydernummeret var imidlertid tildelt psykologen til en klinik i et andet amt. I forbindelse med sagen, blev det supplerende oplyst, at psykologen i to tilfælde havde behandlet klienter på privatadressen.

Landssamarbejdsudvalget fandt, at annonceringen var vildledende, idet en læser kunne få den fejlagtige opfattelse, at psykologen var berettiget til at behandle sygesikringsklienter på sin privatadresse. Landssamarbejdsudvalget fandt, at psykologen havde overtrådt overenskomstens § 15 stk. 3, hvorefter en psykolog alene kan praktisere for den offentlige sygesikring fra en praksisadresse. Landssamarbejdsudvalget udtalte derfor misbilligelse efter overenskomstens § 5 stk. 4 med tilkendegivelse af, at der i tilfælde af gentagelse ville blive iværksat yderligere sanktion. (LSU april 2001, SAV5590-95975.)

§ 15:

Underretning af amtet, når et behandlingsforløb iværksættes

I henhold til overenskomstens § 15, stk. 6, påhviler det psykologen umiddelbart efter et behandlingsforløb er begyndt, at give det amt eller den kommune, hvor psykologen har klinik meddelelse herom. Rent praktisk sker dette ved, at henvisningen fremsendes til amtet umiddelbart efter behandlingsforløbets iværksættelse.

Det er landssamarbejdsudvalgets opfattelse, at "umiddelbart" i overenskomsten § 15, stk. 6 indebærer, at meddelelsen skal være amtet/kommunen i hænde inden en uge efter at behandlingen er påbegyndt.

§ 15:**Tidspunkt for påbegyndelse af behandling**

Landssamarbejdsudvalget modtog anmodning fra et amt om vurdering af et spørgsmål om henvisning.

Sagen drejede sig om, at amtet har en psykolog, der sender mange henvisninger hvor feltet ”behandling påbegyndt” er udfyldt med ”ikke aftalt”. Der kan så gå kortere eller længere tid før der kommer en regning på vedkommende, og nogle henvisninger ligger der halve eller hele år, uden at de bliver påbegyndt.

Det følger af overenskomsten § 15 stk. 4, at psykologhjælp skal ydes indenfor en rimelig frist i forhold til sikredes situation.

Landssamarbejdsudvalget besluttede at meddele amtet, at det følger af overenskomsten at ”ved behandling påbegyndt” forstås, at der er aftalt dato for 1. konsultation.

I tilfælde hvor henvisningen ikke indsendes samtidig med regningen, skal der angives en dato for påbegyndt behandling.

(LSU februar 2006)

Kapitel IV. Henvisning, valg af psykolog og ordensbestemmelse**§ 18:****Henviste klienter, der ikke er omfattet af overenskomsten**

Landssamarbejdsudvalget har drøftet et spørgsmål vedrørende behandling af regninger fra sikrede, hvor det viser sig, at den pågældende ikke er omfattet af overenskomstens personkreds. Problemet opstår, når psykologerne modtager klienter, der har fået udstedt en henvisning til lægen, og som psykologen umiddelbart vurderer er omfattet af overenskomsten, og derfor påbegynder behandlingen. Ved den første afregning indsendes henvisningen til amtet, der derved kan blive opmærksom på, at den pågældende ikke var berettiget til psykologhjælp efter overenskomsten.

Det er landssamarbejdsudvalgets opfattelse, at psykologerne har et ansvar i forbindelse med visiteringen, og at psykologerne, hvis de er i tvivl om, hvorvidt en klient er omfattet af overenskomsten eller ej, må rette henvendelse til amtet. Sådanne spørgsmål kan altid indbringes for landssamarbejdsudvalget, og landssamarbejdsudvalget vil i forbindelse hermed beslutte, hvordan man skal forholde sig med indsendte regninger.

§ 18:**Henvi­ningstidspunktet**

I henhold til overenskomstens § 18, stk. 2 er det udgangspunktet, at henvisning til psykologhjælp udstedes inden 6 måneder efter den begivenhed, der er årsag til henvisningen, indtrådte. Den omstændighed, at der er forløbet mere end 6 måneder kan ikke i sig selv begrunde, at der ikke udstedes en henvisning jf. protokollat til § 18 stk.2. Henvisningen skal dog være udstedt senest 12 måneder efter begivenhedens indtræden, der kan efter dette tidspunkt ikke udstedes henvisning. Psykologerne har også et ansvar i forbindelse med iagttagelse af henvisningstidspunktet. Overenskomstens § 3 stk. 1 pkt. 9 afviger fra reglen om henvisningstidspunkt. (Overenskomsten med ændringer pr. den 01-04-2005.)

§ 19:**Afvisning af at behandle en klient**

Landssamarbejdsudvalget modtog en klage fra en klient over en psykolog. Klager var mødt frem 1/2 time før aftalt tid og satte sig i psykologens private og afskærmede have. Klager kiggede endvidere gennem vinduet under psykologens konsultation med en anden klient, hvorefter psykologen havde bedt klager om at komme tilbage til det aftalte tidspunkt.

Parterne gav forskellige oplysninger vedr. omstændighederne i forbindelse med klagers tilbagevenden, idet klager oplyste, at psykologen ensidigt afviste, at der kunne etableres et samarbejde, og psykologen oplyste, at der forelå en beslutning truffet i fællesskab.

Landssamarbejdsudvalget fandt det ikke godtgjort, at der forelå en afvisning som beskrevet i overenskomstens § 19 stk. 2. Landssamarbejdsudvalget udtalte, at på baggrund af begge parter oplysninger, forelå der omstændigheder, som ville have berettiget psykologen til at afvise at behandle klager efter overenskomstens § 19 stk.2. I så fald ville psykologen ligeledes have været forpligtet til at sikre, at klageren var blevet henvist til en anden psykolog. (LSU januar 2002, SAV5590-129042.)

§ 19:**Visitering og viderehenvisning**

I en større praksis fungerede visitationen på den måde, at de enkelte psykologer kun fik visiteret det antal sygesikringsklienter, de selv ønskede. Herefter blev sygesikringsklienter afvist med den begrundelse, at der ikke var flere tider. I stedet blev de tilbudt tid som privatbetalende klienter eller henvist til at finde en anden psykolog i telefonbogen. Klinikken fremhævede over for Landssamarbejdsudvalget, at man opfyldte sine forpligtelser i henhold til overenskomsten, idet indtjeningen pr. ydernummer lå over overenskomstens minimumskrav.

Landssamarbejdsudvalget konstaterede, at klinikken gennem sin meget stringente måde at visitere på, ikke lever op til overenskomstens krav om at tage klienter i behandling. Landssamarbejdsudvalget pålagde klinikken at tilrettelægge visitationen sådan, at der konkret tages stilling til henvendelser fra sygesikringsklienter, og at klienter får mulighed for akut behandling.

Landssamarbejdsudvalget pointerede, at når en klinik ikke har mulighed for at modtage en klient i behandling (fx af tidsmæssige grunde), så har klinikken pligt til at viderehenvise til andre psykologer. Det er ikke nok at henvise til telefonbogen. (LSU februar 2005.)

Kapitel V. Psykologhjælpens omfang og honorarer

§ 22:

Fastsættelse af en tidsramme, inden for hvilken et behandlingsforløb skal være afsluttet

Det er landssamarbejdsudvalgets opfattelse, at der ikke kan fastsættes en tidsramme, inden for hvilken et behandlingsforløb skal være afsluttet. Landssamarbejdsudvalget er dog opmærksom på det uheldige i, at behandlingsforløb kan stå som uafsluttede, fordi behandlingsforløbet af klienten holdes "åbent". Landssamarbejdsudvalget finder derfor, at et behandlingsforløb normalt vil være at anse for afsluttet, såfremt der er forløbet mere end 12 måneder siden den sidste konsultation blev givet.

Kapitel VI. Afregningsbestemmelser

§ 26:

Ukorrekt afregning

En klient havde klaget over det antal konsultationer, som psykologen havde påført regningen. Det viste sig, at der ikke var overensstemmelse mellem afregningen til sygesikringen og regningerne til klienten m.h.t. antallet af konsultationer.

Landssamarbejdsudvalget indskærpede, at bevidst ukorrekt afregning er en grov overtrædelse af overenskomsten jf. § 26 stk. 5. Psykologen blev pålagt en bod på kr. 7.500 kr. (LSU august 2005.)

§ 26:

For sen afregning

En psykolog havde gennem flere år afregnet med meget store forsinkelser.

Det fremgår af amtets henvendelse fra april 2004, at psykologen senest havde afregnet for juli måned 2003, amtet var i besiddelse af ca. 40 indsendte henvisninger - en enkelt stammede fra 1999 - hvor der ikke er indsendt tilhørende regninger.

Det fremgår af overenskomstens § 26 stk. 6, at der for de i en kalendermåned afholdte konsultationer skal indsendes afregningsmateriale inden den 10. i den efterfølgende måned.

Landssamarbejdsudvalget fandt, at det var dokumenteret, at overenskomstens § 26 stk. 6 ikke var overholdt, idet psykologen over en længerevarende periode ikke havde afregnet månedsvist.

Landssamarbejdsudvalget besluttede, at der meddeltes psykologen, at udvalget udtalte misbilligelse. Udvalget besluttede endvidere, at i tilfælde af gentagelse, ville en fornyet dokumenteret overtrædelse af afregningsbestemmelsen medføre, at der idømtes en bod, hvis størrelse Landssamarbejdsudvalget fastsætter efter en vurdering af sagens samlede omstændigheder.

Landssamarbejdsudvalget besluttede endvidere, at psykologens opmærksomhed henledes på de samlede sanktionsmuligheder i § 5 stk. 4. (LSU maj 2004.

Dispensation fra elektronisk afregning pga. alder

Landssamarbejdsudvalget for psykologhjælp modtog anmodning fra psykolog om dispensation fra elektronisk afregning pga. alder.

Psykologen ansøgte om dispensation, da vedkommende ville fylde 65 år i juli 2007 og påtænkte at gå på pension herefter.

Det følger af sygesikringsoverenskomstens § 27A stk. 1 at alle psykologer, der praktiserer for sygesikringen, skal opfylde stk. 2 vedrørende elektronisk afregning pr. den 01-01-2007. Samarbejdsudvalget har mulighed for, efter anmodning fra psykologen, at dispensere fra den anførte frist eks. på grund af alder eller sygdom frem til 31-12-2007. Da der ikke endnu er etableret lokale samarbejdsudvalg på psykologområdet, blev ansøgningen behandlet af Landssamarbejdsudvalget.

Landssamarbejdsudvalget besluttede at meddele psykologen, at anmodningen om dispensation fra elektronisk afregning pga. alder i henhold til overenskomsten kunne imødekommes såfremt han ophørte med at praktisere for sygesikringen i løbet af 2007 dog senest 31-12-2007 i henhold til det i ansøgningen oplyste.

(LSU september 2006)

Afslag på dispensation fra elektronisk afregning pga. økonomi

Landssamarbejdsudvalget for psykologhjælp havde modtaget anmodning fra psykolog om dispensation fra krav om elektronisk afregning i overenskomsten for psykologhjælp.

Psykologen anførte som begrundelse for ansøgningen, at vedkommende var nytilknyttet sygesikringen og derfor havde et sparsomt økonomisk grundlag. Det var endvidere psykologens holdning, at denne store investering vil kunne gøres bedre og billigere i 2007.

Det følger af overenskomsten for psykologhjælp § 27 A, at inden den 01-01-2007 skal alle psykologer, der praktiserer for sygesikringen afregne elektronisk med amtet. Samarbejdsudvalget har mulighed for, efter anmodning fra psykologen, at dispensere fra den anførte frist eks. på grund af alder eller sygdom men en sådan dispensation kan udelukkende gælde frem til den 31-12-2007. Da der ikke endnu er etableret lokale samar-

bejdsudvalg på psykologområdet, blev ansøgningen behandlet af Lands-samarbejdsudvalget.

Side 15

Det er ifølge overenskomsten et krav, at alle psykologer skal afregne elektronisk pr. den 01-01-2007 og bestemmelsen om dispensation er en undtagelsesbestemmelse, som udelukkende løber frem til 31-12-2007, og som kun gives i specielle tilfælde, f.eks. hvor psykologen ikke vedbliver med at praktisere for sygesikringen.

Denne psykolog var nytilknyttet sygesikringen fra medio 2005 og ønskede at praktisere fremadrettet.

Landssamarbejdsudvalget besluttede at meddele psykologen, at anmodningen om dispensation fra elektronisk afregning pga. økonomi blev afslået. Psykologen havde haft over 12 måneder til at træffe de fornødne foranstaltninger, og i øvrigt kunne det ikke vides, om der ville findes billigere løsninger i 2007.

(LSU september 2006)

Fortolkningsbidrag: Dispensation på 6 mdr. fra elektronisk afregning til psykologer som får tildelt ydernummer i 2006 og 2007

Det er almindeligt, at psykologer, som endnu ikke har ydernummer, ikke har noget IT-system, som kan leve op til sygesikringens krav om elektronisk afregning og elektroniske epikriser efter Med-Com standarden. Det er kun sygesikringsoverenskomsten, som stiller krav om elektronisk kommunikation med læge.

Bestemmelsen i § 27A, stk. 1 giver alene mulighed for dispensation frem til den 31-12-2007.

Landssamarbejdsudvalget var derfor enige om, at etablere en generel overgangsordning og give en generel dispensation på 6 mdr. til nye ydernummerindehavere, således at disse får tidsmæssig mulighed for at anskaffe IT udstyr til elektronisk afregning.

(LSU september 2006)

§ 28:

Fremsendelse af regning

En klient havde klaget til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn over en psykolog. En del af klagen omhandlede ikke den faglige virksomhed, denne del af klagen var derfor videresendt via amtet til behandling efter overenskomst om psykologhjælp. Der blev klaget over, at psykologen var meget fokuseret på både tidsforbruget i en konsultation og det administrative, herunder at sikre sig betaling.

Efter forløbets afslutning modtog klager et brev fra psykologen med tydelig angivelse af afsender og med en indlagt regning, således at klagers navn og personnummer fremstod synligt. Ved at holde kuverten op mod lyset, ville det fremgå, hvad indholdet var. Klager fandt, at det synlige personnummer er et brud på tavshedspligten, og at han – såfremt forespurgt – ville have foretrukket fremsendelse i en neutral kuvert.

Psykologen anførte bl.a., at der blev udført det efter overenskomsten nødvendige administrative arbejde, og at konsultationerne blev tilstræbt gennemført med den afsatte tid, dette af hensyn til såvel psykologens arbejdstilrettelæggelse som til de øvrige klienter. Psykologen oplyste endvidere, at ved en klients ophør fremsendes altid kopi af regningen, det er tænkt som en service, idet klienten i nogle tilfælde kan få godtgjort udgiften andetsteds fra. Enkelte havde påpeget, at de ikke ønskede synligt personnummer påført regningen ved fremsendelse, psykologen havde derfor valgt fremover at påsætte en label, således at nummeret ikke kunne ses.

Landssamarbejdsudvalget fandt, at som sagen forelå oplyst, var der ikke dokumenteret forhold, hvorefter psykologen havde tilsidesat overenskomstens bestemmelser, hvorfor klager ikke fik medhold.

Landssamarbejdsudvalget bemærkede dog supplerende, at det ikke var hensigtsmæssigt at fremsende regningen som oplyst, uden at der i øvrigt herved var taget stilling til andre regelsæt. Udvalget noterede sig samtidig, at psykologen havde oplyst at ville ændre praksis i så henseende.

Kapitel VII. Klagereglernes omfang

§ 30:

Pligt til at svare på klienthenvendelser og til at medvirke til sagens oplysning

En klient ønskede at stoppe behandlingen efter en enkelt konsultation hos en psykolog. Klienten bad om at få kvittering for betaling for første konsultation, så hun kunne få refusion fra Sygesikringen Danmark. I samme brev meddelte klienten, at hun ønskede at stoppe behandlingen.

Psykologen svarer ikke på brevet samt 2 rykkere fra klienten. Herefter gik sagen først til amtet og derefter til Landssamarbejdsudvalget. Psykologen svarede stadig ikke på henvendelserne, men fortsatte med at sende rykkere til klienten.

Landssamarbejdsudvalget gav psykologen en påtale for ikke at leve op til god praksisskik, herunder at svare klienterne, når disse henvender sig jf. § 30 stk. 5.

Derudover fik psykologen en bod på kr. 5000 for ikke at medvirke til sagens fulde oplysning. (LSU august 2005.)

Bilag 3: Efteruddannelse i psykologpraksis med henblik på autorisation:

Fortolkning af følordning.

Landssamarbejdsudvalget modtog anmodning fra en psykolog om, at vedkommende havde haft en halvårlig kontrakt om følordning hos en anden psykolog, som ikke i den aftalte periode opfyldte sine forpligtelser i henhold til kontrakten pga. manglende tilgang af klienter. Dette medførte, at psykologen kun i en enkelt måned havde haft 20 arbejdstimer men ellers langt under i de resterende måneder.

Psykologen havde nu fået mulighed for en følordning hos en anden psykolog, men denne ønskede en længere tidsperiode end 6 mdr., og dette ville give konflikt med overenskomstens tidsramme på et år.

Landssamarbejdsudvalget besluttede at meddele psykologen, at Bilag 3 i overenskomsten vedrørende ”Efteruddannelse i psykologpraksis med henblik på autorisation” er en undtagelsesbestemmelser til psykologoverenskomsten generelt. Det er normalt en betingelse for at behandle sygesikringsklienter, at psykologen er blevet tildelt ydernummer, men ovennævnte bestemmelse giver mulighed for, at en ikke-ydernummerpsykolog kan behandle sygesikringsklienter i en afgrænset

periode, som del i et autorisationsforløb, når visse betingelser i øvrigt er opfyldt.

Landssamarbejdsudvalget besluttede endvidere at meddele, at den kontrakt, som er indgået mellem vedkommende og ydernummer psykologen, er et forhold mellem to parter, som ikke vedrører fortolkningen af sygesikringsoverenskomsten, som sådan.

Endeligt besluttede Landssamarbejdsudvalget at meddele, at der ikke gives dispensation fra 1-års fristen i overenskomsten, idet der ikke er hjemmel hertil, når henses til bestemmelsens ordlyd, baggrund og formål. (LSU juni 2006 – skriftlig votering)

Bilag 3: Efteruddannelse i psykologpraksis med henblik på autorisation:

Fortolkning af følordning.

Landssamarbejdsudvalget har tidligere konstateret, at der er tale om en undtagelsesbestemmelse til overenskomst om psykologhjælp generelt.

Det er som udgangspunkt en betingelse for at behandle sygesikringsklienter, at psykologen er blevet tildelt ydernummer, men ovennævnte bestemmelse giver mulighed for, at en ikke-ydernummerpsykolog kan behandle sygesikringsklienter i en afgrænset periode, som del i et autorisationsforløb, når visse betingelser i øvrigt er opfyldt.

Landssamarbejdsudvalget har tidligere besluttet, at der ikke gives dispensation fra 1-års fristen i overenskomsten, idet der ikke er hjemmel hertil, når henses til bestemmelsens ordlyd, baggrund og formål.

Landssamarbejdsudvalget er enige om, at anbefale en yderligere præcisering i form af en fortolkning af bilag 3: ”Efteruddannelse i psykologpraksis med henblik på autorisation, 2. prik, 1. pkt. da den fortsat giver anledning til spørgsmål.

”Psykologen i efteruddannelsesforløbet skal arbejde i klinikken i minimum 6 måneder og maksimalt 12 måneder i et omfang svarende til gennemsnitligt minimum 15 timer om ugen.”

Det skal understreges, at 12 mdr. grænsen gælder uanset føllets timeantal.

Klienter, der ikke er færdigbehandlede vedfølperiodens ophør, færdiggøres af ydernummerpsykologen, idet det er ydernummerpsykologen, der er ansvarlig overfor sygesikringen.

Det skal endvidere præciseres, at den psykolog, som har overenskomst med sygesikringen, kun kan have én psykolog under efteruddannelse ad gangen. Ordningen har til formål at hjælpe psykologer til at opnå autorisation jf. indledningen til bilag 3.

(LSU september 2006)

Bilag 4: Gruppekonsultationer

Landssamarbejdsudvalget modtog ansøgning fra en psykolog vedrørende foretagelse af gruppebehandling af incestudsatte voksne sammen med en anden psykolog på en anden adresse end ydernr. adressen.

Psykologen søgte i brevet om mulighed for at måtte foretage gruppebehandling af incestudsatte voksne sammen med en anden psykolog på dennes adresse.

Det anføres bl.a. i ansøgningen, at gruppebehandling kan være den bedste behandlingsform for en del af de nævnte personer, og at det er en fordel at være to terapeuter om behandlingen. Endvidere er der ikke plads i den ansøgende psykologs egne lokaler til at gennemføre gruppebehandlingen.

Psykologen argumenterer ved at anføre, at det er nødvendigt med en nøje udvælgelse af gruppen, da personerne ikke skal være bekendte. Dette kan være ganske vanskeligt, og det vil være en udpræget fordel for klienterne, hvis optagelsesområdet kan udvides uden at give klienterne alt for lang transporttid.

Gruppebehandling med to psykologer, som har ydernummer, kan finde sted ved indgåelse af en § 2 aftale i amtet. Der kan derimod ikke indgås § 2 aftaler, der vedrører inddragelse af en psykolog, som ikke har ydernummer.

Landssamarbejdsudvalget besluttede at meddele, at overenskomsten ikke hjemler mulighed for en sådan ordning.

(LSU februar 2006)

